

חיים ליון

„העולם הזה“ מעניק את חופש-הדיבור לשוער המודח של הניבחרת „אתה בלון, צייריץ!“

שער הנבחרת, יאיר נוסובסקי, הוא גמיון מכפר-סבא. שפר יש לו תפקיד מיוחד בנבחרת. הוא הלחשן של צייריץ. כל שחקן, שרוצה לשחק בנבחרת, מחייך יפה אל שפר, עובר לגור בכפר-סבא. אם אפשר גם משתדל להיכנס למשפחה של שפר, ואז, אם עד כאן הוא הגיע בשלום, שפר מזכיר את שמו לפני צייריץ.

לשפר יש חוץ מזה גם חולשה מיוחדת אחרת. האמביציה שלו בחיים היא לראות מה שיותר שחקנים של נבחרת-הנוער בנבחרת של הבוגרים.

אם יהיו הרבה שחקנים מנבחרת הנוער, שהוא מאמנה, בנבחרת הבוגרים, הרי כולם יגידו ששפר הוא מאמן גדול.

יחוקא חוץ, למשל, הוא שחקן מנבחרת הנוער, ששיחק ביום הרביעי שעבר נגד בל-גיה. חוץ הוא ילד מאד נחמד, אבל שיתנו לו לשחק נגד בלגיה בתפקיד חלוץ מרכזי? שיתנו לו, לילד הזה, שאפילו בקבוצה שלו, הפועל תל-אביב, אין לו עוד מקום בטוח, ללבוש את אותה החולצה שלבש בזמנו שייע לגור?

את התוצאה אתם ראינו ביום הרביעי.

דבר. היינו עושים אימון כמו שער התעמ' לות של ילדים בכיתה ח'ית של עממי.

הכל מוכונך

עד עכשיו אני לא מבין בשביל מה היה הסראק הזה עם המחנה הסגור בי נתניה? בשביל להפסיד 0:5? בשביל ללמוד לשחק יותר טוב רמיו?

אני מפסיד מאות לירות על כל מחנה אימון. בשביל מה? בשביל שאחד צייריץ ינסה לרכב עלי, ואחר-כך ימצא אותי בתור שער לעוזל לכשלוונות שלו?

צייריץ היה לנו דוגמה יוצאת מן הכלל בהתנהגות שלו בנתניה. גם תצורת החיסקי במלון עלתה בהרבה. הוא לא איינשלי, אבל הוא יודע לשמות.

את אשתו הוא השאיר בבית. עלינו אסר הכל. נותר לנו רק להסתכל על בחורות, אבל המאמן? כל שמלה שהיה רואה היה

הגביע העולמי. אינו אחריות היא זו? * * *

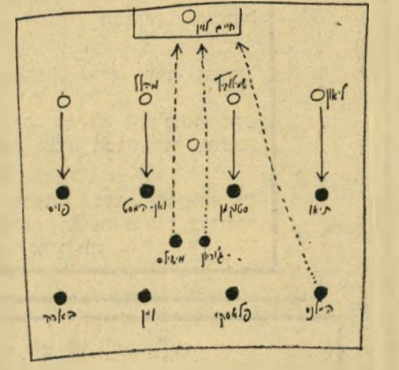
„תשחטו אותם!“

טכבי ואנגלנדר היו מאה אחוז פצועים. כל אחד ידע מזה. איך נותנים לשחקנים כאלה לשחק? זה הרי גומר את הנבחרת ישר מההתחלה!

אנחנו עלינו למיגרש כמו שיות המובלות לטבח. צייריץ הכין את הצוואר שלנו ואמר לבלגים: „תשחטו אותם! והם שחטו אותנו. מה שהוא עשה לי זה סיפור בפני עצמו. חזרתי פעם אחת מאחר בלילה, זאת אומ' רת, עשר דקות אחרי כולם. מאז הוא רשם אותי אצלו בספר השחור. הוא פשוט רק אוהב אנשים שהוא יכול לרכב עליהם. אני לא מוכן שמישהו ירכב עלי, אפילו לא מאמן כמו צייריץ.

יש אצלו כמה שחקנים מנבחרת שהוא אוהב, והשאר זה זבל בשבילו. תחפשו שח-קן בנבחרת שער לא זכה להיקרא בשם של אבר מסויים מאוד בגוף, ואני בטוח שלא תמצאו. הוא לועג לכל שחקן, ומבטל אותו לגמרי. לשמילו הוא אמר שהוא גנג' סטר. זה יחס לקפטן של הנבחרת הלאומית? אני לא אומר שזאמן צריך להיות צדיק מושלם, אבל קצת. איך הוא יכול לדרוש ממני שאני אהיה קטן, רגוע וטוב במישחק, אם שכוחות קודם הוא מעצבן אותי בלי הרף? מות לי את העצבים. צחק ממני ומקניט אותי כל הזמן?

מאמן הוא לא רק מורה לכדורגל. הוא צריך גם להיות קצת בן-אדם.

מול שרק חמישי

המאמן של מכבי תל-אביב, אליעזר ה שפיגל, אמר בראיון עם עיתונאי, שהי עובדה ששישה שחקנים של מכבי תל-אביב משתתפים בסגל הנבחרת הורסת את הקבר צה. המתרגם הנאמן שלו תירגם לו את הכל מילה במילה, ואז צייריץ אמר לי: „תראה מה שאתם כתבתם בעיתון? אני אס' דר את מכבי תל-אביב בשביל זה.“

ובאמת הוא נתן לניסים בכך ממכבי לי-שחקן תפקיד שאילו הוא לא רגיל בכלל בהתקפה, ועכשיו הוא ניפה לא רק אותי, אלא גם את שלום שיקוה ומיקו בלו. נראה שהשיקולים מלפני שבועיים, שהביאו לזה שהוא יזמין אותם לנבחרת, לא תופסים יותר. כשהנבחרת לא שווה שום דבר, כאשר ה' מאמן לא שווה כלום, תמיד השוער הוא ש' מוציא את הכרטיס מהרשת. זה אומר שהי שוער לא שווה כלום? אולי יש מישהו, שהקליט את השירור של נחמיה בן-אביהם מהמישחק? תספרו כמה פעמים הוא סיפר שהצלתו שער בטוח! לי נדמה שלפחות שלוש פעמים.

היה לנו מול שקיבלנו רק חמש, ולא יותר. הבלגים פשוט לא התאמצו לתת יותר.

השקטיה

של נבחרת ישראל במישחק נגד בל-גיה, כפי שפורסמה בידו חיים ליון. שח' קני'ההגנה של ישראל שמרו אישית על החלוצים הבלגיים, השאירו עליידי כך שלדו' שש שחקנים בלגיים חופשיים מול ליון.

בוץ אם לא מסתתר מאחוריה איהו שחקן כדורגל מוכשר. מה יש? יכולות להיות גם בחורות שתוענה לשחק כדורגל.

את יוסלי'ה מרימוביץ' לחנו לגלות בי אמריקה, כי הוא היה אדם ישר. במקומו גילה מיכה אלמוג, יושב-ראש הועדה המיסק צועיט של ההתאחדות לכדורגל, את צייריץ. מאז שני מלכים חדשים בכדורגל הישר-אלי, ואוי למי שלא מוצא חן בעיניהם.

לי עוד זוכרים את זה שעובתי בזמנו את הפועל פתח-תקווה. אנשי הפועל בהתאחדות בודאי שאינם יכולים לשכוח דבר כזה. לא פלא לכן שרק מחפשים הודמנות בשביל לדפוק אותי.

גיולה מאנדי גם הוא הודו, לפני שנסע, שאני השוער מספר 1 והוא לא יכול היה לקחת אותי בגלל לחץ שהפעילו עליו. הכל מלוכלך אצלנו בכדורגל, ובמיוחד בנבחרת. תשאלו את אחד השחקנים. נראה אם תמצאו אחד שיגיד שטוב לו.

נבחרת לאומית בקלפים

שבעה ימים לפני המישחק, אחרי ש' ביקשתי מאה פעמים, הוא נתן לי רשות לנסוע לשעתיים לראות את הילדות שלי. אחרי שחזרתי, הוא חקר אותי אם כי-אמת הייתי בבית. לא רק זה, אלא גם כש' אשתי באה לבקר אותנו, הוא תפס אותה תיכף ושאל אותה אם באמת הייתי בבית, ולא חס והחליה במקום אחר.

באיה מצב מעמידה אותי התנהגות כי-זאת? מה אני, ילד קטן? אני הרי שחקן כדורגל חובב, ולא חייל של הארון צייריץ. זו התנהגות של מאמן, לנסות ולסכסך בי-חון המשפחה?

כשהתחלנו עם מחנות-האימונים, הוא עוד לא אהב לשחק קלפים. יותר מאוחר הוא גילה כמה זה נחמד לשחק רמי ופוקר, ומאז כל נבחרת ישראל בכדורגל יכולה גם להיות נבחרת ישראל בקלפים.

עשרה ימים היתה הנבחרת במחנה-אימור גים סגור ומסוגר. עוד אף פעם לא היה מחנה כזה ארון. ולמה? כני שנולד טוב להתאמן בקלפים.

בעיתונים היה כתוב שצייריץ עשה את מחנה-האימונים הארון ביותר בתולדות ה-כדורגל הישראלי, כדי להעלות את הכושר הגופני שלנו. זה בלבול ביצים. רק טיפשים יבלעו צפרודע כזאת.

מה היינו עושים במחנה? קמים בבוקר, עושים קצת התעמלות, ואחר-כך משחקים מישחק כדוריד, הולכים לטייל ומשחקים קל-פים. כך מעלים את הכושר הגופני?

כשאמנו אותנו הישראלי יוסלי'ה מרימוביץ', לא הייתי יכול לזוז אחרי שנגמר האימון. לא הייתי יכול לדבר עם אף אחד. לא הייתי יכול לעשות כלום. אצל צייריץ - שום

הכל בלון, רבותי. כל האגדה על המאמן הגדול צייריץ היא בלוף אחד גדול. אחרי כל-כך הרבה זמן בארץ, הוא הצליח להגיע לכך שהנבחרת הלאומית של ישראל תפסיד באיטודיון ברמת-גן בתוצאה של 0:5, תוצאה בה הפסידה הנבחרת ברמת-גן רק לאלופת העולם: ברזיל.

אבל לצייריץ יש תרון יוצא מן הכלל. יומיים לאחר המישחק הוא כבר הכריז שלי-הימקה ליון אין מקום בסגל. כל ילד מבין לפי זה שהמשת הגולים נכנסו באשמתו של חיים ליון, ולמאמן אין כל חלק בביוון.

צייריץ חיפש אותי כבר הרבה זמן. עכ' על הוא מצא אותי. אם יש מקום להטיל על מישהו את האשמה אחרי המישחק נגד בלגיה, אז הוא יכול להטיל אותה כולה על הגב שלו. כל הכישלון הוא שלו.

השניאה הראשונה שלו היתה בסאקטיקה המחורבנת, שהוא קבע למישחק הזה. הוא הציב שמירה אישית על ארבעת החלוצים הקדמיים של הבלגים, השאיר עליידי כך חסופים החלוטין לפעולה את הקפטן הבלגי ג'וזף ג'וריון, המקשר שלו מישליס והמגן הימני, שעלה למעלה היילנס.

שבעה בשרים לשער!

והישה שחקנים, שיכלו לעשות מה שזום רוצים במיגרש! הבלגים תפסו תיכף ונידו את הטאקטיקה הגאונית של ה' מאמן הגאון שלנו. סטוקמן זו הצידה וסחב איתו את שמילוביץ. מה קרה? אני נשארתי לגמרי לבד מול החלוצים הבלגיים! הקהל לפעמים שוכח שרוחב השער הוא יותר משבעה מטרים.

אם שחקן אחד שלהם נשאר לבדו בשש' עשרה, אלא שלושה. הם היו מוסרים האחד לשני עד למישהו היה מתחשק לתת גול. לא היה לי מהתחלה שום סיכוי לעצור אף כדור. אנחנו שיחקנו בלי בלם, וכל ה' שערים נכנסו אצלנו במרכז. איפה נשמע דבר כזה אצל נבחרת לאומית?

את הקהל התמים אפשר אולי לרמות, אבל שחקני-הספסל הבלגיים, שישבו לא רהוק ממני, אמרו לי כבר בהתחלה, שאני אהיה מיסכן עם הגנה כזאת. אני בעצמי, כש' שפעתני באיון טאקטיקה עומד צייריץ לשחק, אמרתי לשמילוביץ שיהיה ברוץ גדול.

אם אחרי הטאקטיקה הגאונית והשמירה האישית הגאונית של צייריץ הפסדנו 0:5, כמה היינו מפסידים אם היינו משחקים בי-צורה רגילה?

לצייריץ היה עוד תכסיס נפלא, שאף אחד, אפילו לא הבלגים, לא תפס אותו עד היום. הוא חשב שאם הפסדנו נגד הבלגים בבריסל 0:1, כששיחקנו עם אחד-עשר שחקנים, אזי כדי לנצח אנחנו פשוט צריכים לשחק עם שני שחקנים פחות.

עלינו למישחק תשעה שחקנים בריאים. שניים, טלבי ויצחק אנגלנדר, היו פצועים מהקע הראשון. בשישה ימים אחרי המיש-חק נגד בלגיה, במישחקי הליגה הלאומית, טלבי לא שיחק עדיין ואנגלנדר שיחק בי-קושי חצי מישחק. אבל לדעת צייריץ הם היו די בריאים כדי לשחק במישחק על

למה לי כד זה?

אני נתתי חמש-עשרה שנה מהחיים שלי לכדורגל. אין לא חג ולא שבת, הכל אצלי כדורגל. אני מפסיד מזה, אני נפ' צע, אנשים ברמה של צייריץ מנסים לרכב עלי, מה יש לי מכל זה? למה לי זה?

איך זה יתכן, שאנשים ישכחו כל-כך מהר את מספר הפעמים שהצלתי את הנבחרת מ' תבוסות נוראיות?

לי זה כבר לא איכפת. עם אנשים כמו צייריץ, וכמו אלה שעומדים מאחוריו, אני לא אלך. אני איתו גמרת.

אבל לכם זה צריך להיות איכפת. אתם צריכים להתעורר סוף-סוף ולא לתת שאיזה מאמן יורוק לכם חול בפרצוף. הגיע הזמן שתתקחו את העניינים!

החלוץ המוכוזי הוא ירד

לצייריץ יש גם עונד דגול כמוהו, עמנואל שפר, מכפר-סבא. זה רק מיקרה שהשוער שיש לו עכשיו סיכויים לעמוד בי-

המישחקים על הגביע העולמי. אך עתה אפסו אפילו הסיכויים התיאורטיים לזכות בגביע.

התערבות מן השמיים. השאלה ה' גדולה של השבוע היתה, אם אמנם יסיק מאמן הנבחרת הלאומית, מילובאן צייריץ, את מלוא המסקנות מכשולן השבוע שעבר, והאם ישכיל להציב הפעם בשורות הנבחרת את 11 השחקנים הטובים ביותר של ישראל, אך כנראה שמן השמיים התערבו לרעת נבחרת ישראל. כי במישחקי הליגה הלאר-מית, בשבת האחרונה, נפצע אחד ממיטב כדורגלני ישראל: הנתייני מרדכי שפיגלר. הוא התנגש עם חלוץ מכבי משה עסיס, נשאר שוכב על הארץ. תחלה חשבו הכל

ספורט

כדורגל

לפני

אוהדי-הכדורגל עצובים. אחרי המהלומה המחומשת שנבעטה מרגלי הבלגים ביום הרביעי שעבר (ראה מיסגרת), לא מצפים חובבי-הכדורגל הישראליים לגדולות מצד נבחרתם, במישחק נגד בולגריה, שיערך ביום הראשון.

ההתמודדות הישראלית-בולגרית, בדומה להתמודדות עם הבלגים, תיערך במיסגרת

הישראלית בסופיה בשיעור 0:4, חייבת לי-נצח גם ברמת-גן כדי שתוכל להמשיך לקחת להגיע ללונדון למישחקים על הגביע העולמי. אין ספק לכן, שהבולגרים יתייחסו למישחק במלוא הרצינות, ישקיעו בו את כל מרצם.

אם אמנם יצליחו הבולגרים לנצח את הנבחרת הישראלית, יתמודדו שוב נגד ה' בלגים, כדי לקבוע מי משתי הנבחרות תיסע ללונדון.

תקחה אתה ויחידה נשאר השבוע בסתר ליבם של חובבי-הכדורגל בארץ: שהכדור-גלנים חביביהם יילחמו, יעשו הכל כדי לא לקבוע שיאהפסדים חדש לנבחרת הישר-אלית במיגרשה הביתי.